

De man van 4 miljard

Zeven jaar procederen eindigde in een klinkende overwinning. Tienduizenden Nederlandse spaarders ontvingen hun jarenlang te veel betaalde vermogensbelasting terug. Jurgen de Vries, voorzitter van de Bond voor Belastingbetalers, stond aan de basis van het succes. Zijn strijd is nog niet voorbij.

Ook Jurgen de Vries was verrast door de uitspraak van de Hoge Raad over Box 3-belasting vlak voor kerst vorig jaar. De hoogste rechters van Nederland oordeelden in dat zogenoemde Kerstarrest dat zo'n 60.000 spaarders te veel betaalde belasting over een periode van vier jaar moesten terugkrijgen. De voortekenen waren gunstig, maar na zeven jaar procederen had De Vries geleerd dat tegenslagen aannemelijker zijn dan succes in dit dossier.

Als voorzitter van de Bond voor Belastingbetalers startte hij in 2014 namens tienduizenden spaarders juridische procedures om duidelijk te maken dat het onrechtmatig is om mensen aan te slaan voor spaaropbrengsten die ze niet ontvangen hebben. "Binnen een paar maanden stonden we met zes-nul achter. In zes rechtszaken kregen we steeds te horen dat het niet aannemelijk was dat de overheid over de schreef was gegaan. Pas in hoger beroep is de zaak gaan kantelen."

BURGERS

De Vries verdeelt zijn tijd tussen de Bond voor Belastingbetalers en een lobbykantoor waar hij partner is. De Bond, afhankelijk van donaties, richtte hij op uit verbazing over het feit dat er zo weinig partijen opkomen voor de fiscale belangen van de burger: "Veel partijen komen op voor de belangen van werkgevers en ondernemers. Voor hen is de fiscaliteit een belangrijk onderwerp en zij laten zich daarin bijstaan door specialisten. Voor

burgers is er helemaal niemand."

Is daar dan behoefte aan? De Vries vindt van wel. "Als je moet betalen, dient ook duidelijk te zijn waarvoor je betaalt. Inmiddels moeten zelfs ervaren en deskundige fiscalisten toegeven dat ze de Nederlandse fiscaliteit niet helemaal begrijpen."

DIEFSTAL

De Vries kwam het Box 3-dossier op het spoor na een toevallige ontmoeting met een ambtenaar die meeschreef aan een rapport over belastingen. Daarin werd de vermogensbelasting in een apart hoofdstuk behandeld. "Dat hoofdstuk had als werktitel *Diefstal*. Die titel heeft het eindrapport niet gehaald."

Enig onderzoek leerde dat de Tweede Kamer al diverse keren aan de minister van Financiën had gevraagd om iets te doen aan de wet die spaarders een bepaald rendement toedicht, dat in praktijk onmogelijk te halen is vanwege de extreem lage spaarrente. "In al mijn naïviteit dacht ik: als de Tweede Kamer er een motie over aanneemt, dan gaat er wat veranderen. Er zijn veel moties over aangenomen, maar er veranderde helemaal niets."

De Vries sloeg de handen ineen met fiscalist Cor Overduin. "Hij is de grote denker en doener achter de Box 3-procedure", zo wil hij graag benadrukken.

RENDEMENT

Samen incasseerden ze tegenslag op tegenslag voordat een uitspraak eindelijk in het voordeel van

**'INMIDDELS
GEVEN ZELFS
ERVAREN
FISCALISTEN
TOE DAT ZE DE
NEDERLANDSE
FISCALITEIT
NIET
HELEMAAL
BEGRIJPEN'**

spaarders uitviel. "In hoger beroep bleek de rechter ontvankelijk om vermogensbelasting niet alleen vanuit theoretisch-juridisch perspectief te bezien, maar gewoon te kijken wat het daadwerkelijk gerealiseerd nominaal rendement was." Uiteindelijk bekrachtigde de Hoge Raad die visie en gebood tot "een soort voorwaardelijk rechtsherstel". De Vries: "Die zaak draaide om de betaalde vermogensrendementsheffing over de jaren 2013 tot en met 2016. De Hoge Raad zei dat de wetgever rechtsherstel moest bieden als blijkt dat het nominale rendement van 1,2 procent waarvan de fiscus uitging, niet te halen was. De wetgever keek ernaar en vond een manier waarop een dergelijke rente toch gehaald kon worden. Via een deposito bij een Turkse bank, als ik me goed herinner. Rechtsherstel is dus niet nodig, concludeerde men."